

LVCIFERI EPISCOPI
CALARITANI AD CON-
STANTIVM, CONSTANTI-
ni Magni F. Imp. Aug.
Opuscula.

PARISIIS, M. D. LXVIII.

*Apud Michaëlem Sonnium, sub scuto
Basiliensi, via Iacobæa.*

CVM PRIVILEGIO REGIS.

PIO QVINTO SANCTISS.

Max. Pontifici, Ioannes Tilius

Episcopus Melden.

S. P. D.

NVNQVAM ego auderem, Beatiss. pater te literis conuenire, nisi grauissimorum sanctissimorumque in Ecclesia veterum exemplo commonitus, qui semper ad Apostolicam vestram sedem, siue consilio egerent, siue aliis maximis negotiis vrgerentur, refugium habuerunt. Non enim potest tua sanctitas ignorare calamitates, in quibus hodierna die in Gallia versamur: ac in tali aduersitate non possemus nos melius in Deo consolari, quam erga tuam prudentem paternitatem, & dum pro modulo nostrarum virium has infestissimas & foetidissimas brumas & nebulas conamur depellere. Fateor, Beatiss. Pater, nostri ordinis contemptum & dedignationem nostra culpa ita miseram, vt nihil fermè amplius authoritatis habeamus, & profecto eam non meremur. Quapropter ad primos nostros Patres Christi Domini nostri temporibus propinquiores confugio, eorumque scripta enoluo & perquiro, vt ostendam quomodo in doctrina illius tractanda se exercuerunt, quam quidem ab ipso eiusque Apostolis temporum progressu didicerunt, quòve pacto & seipos & Christi partes aduersus inimicorum insultus fouerunt. Inter quos clarissimum mihi sydus Lucifer hic, solis lumen referiens, affulsit, qui pessimam istam & omnium post homines natos maximam Arii heresim, Antichristi matrem, in apertum profert & elucidat.

*IN HOC VOLUMINE
hæc habentur.*

- Luciferi Episcopi ad Constantium Imp.
pro Athanasio Lib. II.
De Regibus Apostaticis Lib. I.
De non conueniendo cū hæreticis Lib. I.
De non parcendo in Deum delinquen-
tibus Lib. I.
De eo quod moriendum sit pro Dei filio
Lib. I.
Item Epistolæ Florentij ad Luciferum, &
Luciferi ad Florentium, & Athanasij ad
Luciferum, & Liberij ad Constantium
Imper. & Athanasij ad seruos Dei, nu-
mero. V.

SANCTI LVCIFERI
EPISCOPI AD CONSTAN-
TIVM IMPERATOREM PRO
sancto Athanasio, Lib. I.

DOGIS nos, Constanti, absentem dā-
nare consacerdotem nostrum religio-
sum Athanasiū, sed diuina id facere
prohibemur lege. impellis auctorida-
te latius regali, Domini sacerdotes ad
effundendum cruorem, ignorans iura iustitiæ tradi-
ta nobis diuinitus, te conatum ex nostris auferre men-
tibus. an diuinitus poteris asserere permissum, absen-
tem, inauditum, & quod est maximum, innocentem
damnari? Quomodo etenim arbitraris diuinitus per-
missum, puniri inauditos, quando videas Adam &
Euan principes nostri generis, auditos sententia per-
cussos Dei? Et vocauit Deus Adam, & dixit ei, Adam,
» Vbi es? Et dixit, Vocem tuam audiui Domine in para-
» diso. & timui, quoniam nudus sum, & abscondi
» me. Et dixit illi Deus, Quis tibi indicauit, quia nudus
» es, nisi de ligno de quo præceperam tibi, de hoc solo
» ne manducares, ex eo manducasti? Et dixit Adam,
» Mulier quam dedisti, ipsa mihi dedit de ligno, &
» manducaui. Et dixit Deus mulieri, Quid hoc fecisti?
» & dixit mulier, serpens persuasit mihi, & manduca-